

Boekverslag Scholieren.com

Het lelietheater door Lulu Wang

Joyce H.

Titel boek: Het Lelietheater

Naam schrijver: Lulu Wang

Ondertitel: geen

Eerste druk: 1998

Gelezen druk: druk 40, augustus 1999

Aantal bladzijdes: 512 bladzijdes

Waarom ik dit boek gekozen heb.

Ik heb het boek "Het Lelietheater" gekozen, omdat het boek me erg boeiend en interessant leek. Ik heb vele meningen aangehoord van mensen en ook een paar lovende recensies gelezen en ik ben benieuwd of dit ook allemaal uit zal komen. Ook heb ik dit boek gekozen, omdat de auteur, Lulu Wang, een debutant is van de afgelopen tien jaar. Dit was een extra motivatie om het boek te gaan lezen.

Win

een weekend Breda met 3 vrienden en...

ontdek de leukste studentenstad van het zuiden!

KLIK HIER →

OPEN DAG 7 november a.s.

Aangeboden door: **NHTV** internationaal hoger onderwijs Breda

een weekend Breda met 3 vrienden en...
Ontdek de leukste stad van het zuiden!
OPEN DAG 7 november a.s.

Aangeboden door:
NHTV Internationaal
hoger onderwijs
Breda

scholieren
.com

Mijn verwachting van het boek.

Mijn verwachting van het boek is dat het over een meisje gaat die haar jeugd doorbrengt onder het regime van Mao, een strenge dictator begin jaren zeventig. Het lijkt me een verhaal met verschrikkelijke onderwerpen en moeilijke onderwerpen die je tegenkomt tijdens de puberteit.

Samenvatting van het boek.

Hoofdstuk 1: 1972

De ouders van Lian, de hoofdpersoon van dit verhaal, zitten in een strafkamp, gescheiden van elkaar, de vader zit in een kamp honderden kilometers verwijderd van Lian en haar moeder. In het begin zit Lian in een soort opvangtehuis voor kinderen van gedetineerden, Lian vindt het hier verschrikkelijk. Ze loopt een huidziekte, Vitiligo op, de leiders van het opvangtehuis honoreren daarom het verzoek van Lians moeder om bij haar in het strafkamp te komen wonen, Lian is hier zeer opgelucht over, ondanks de slechte leefomstandigheden in het kamp. Ze krijgt in het kamp les van de meest beroemde professoren en leraren, allen intellectuelen en daarom in het kamp gestopt. Vooral de geschiedenisles van Qin vindt ze erg leerzaam omdat hij niet de 'onzin' uit het rode boekje aan Lian leert, maar wat er echt is gebeurt, ze wil dit wel aan iedereen vertellen, maar kan dit niet en komt in gewetensnood, ze wil haar verhaal graag aan iedereen kwijt. Dan vind ze een vijver, vol leven, en vertelt haar verhaal aan de kikkers en krekels, ze doopt de vijver 'Het Lelietheater'.

Later ontmoet ze Kannibaal, ook een gevangene, waarmee ze goede vrienden wordt, hij gaat vaak mee naar het Lelietheater.

Hoofdstuk 2: 1971

Dit hoofdstuk gaat weer terug in de tijd, voor de detentie van Lians ouders. Lian gaat voor het eerst naar de middelbare school, zij is van de eerste kaste, de hoogste kaste, die het meeste aanzien genieten. Een meisje in de klas, Kim, is van de derde kaste, het laagste van het laagste, en ze wordt dan ook door iedereen gepest. Lian besluit om toenadering tot haar te zoeken en vriendschap proberen te sluiten, dit gaat moeizaam, maar het lukt wel uiteindelijk. Lians vader is inmiddels al naar een strafkamp gestuurd.

Lian probeert Kim vooral te helpen met haar huiswerk, omdat ze op school beter moet presteren, zodat ze misschien een beetje hoger aanzien zou krijgen in de

klas, dit lukt niet, maar haar cijfers gaan wel wat omhoog.

Dan word opeens moeder ook naar een strafkamp gestuurd, en moet Lian naar een opvanghuis, ze vindt het er verschrikkelijk, en na de vitiligo gekregen te hebben, mag ze zich bij haar moeder voegen.

Hoofdstuk 3 en 4: 1973-1974

Lian komt uit het strafkamp weer op school, ze blijkt toch andere stof geleerd te hebben in het strafkamp en ze loopt dus een heel eind achter.

Ze trekt nog steeds veel met Kim op, en Lian besluit Kim te gaan helpen met de klusjes die in de armste buurt worden gedaan om wat geld te verdienen, zoals schroot verzamelen en luciferdoosjes lijmen, Kim wil namelijk dolgraag een blouse kopen uit de nieuwste mode.

Ze gaan met de klas dan twee weken naar het platteland om daar stage te lopen, dit is door de regering verplicht om de proletarische gevoelens op te wekken. Kim was met alles het beste en snelste, en ze ontving complimentje na complimentje van de boerenbevolking en de lerares. Lian hoopt dat het nu afgelopen is met het gepest, maar terug op school begint het gewoon weer.

Dan besluit de regering dat de leraren de verkeerde dingen aan leerlingen leren, leerlingen moeten van nu af aan alleen nog maar dingen uit het rode boekje leren, en om de leraren te straffen voor wat ze allemaal aan de kinderen geleerd hebben, begint de Huangshuai Beweging, de leerlingen worden opgeroepen hun leraren te vernederen en zelfs martelen, en als je er niet aan mee deed, was je een antirevolutionair, en dus net zo erg als de leraren.

De beweging duurt een tijdje en is dan net zo abrupt afgelopen als hij begonnen is. Kim had ondertussen haar mooie blouse gekocht, dit blijkt een regenjas te zijn en ze word uitgelachen door de hele klas, dit is te veel voor haar en ze sluit zich aan bij de beruchtste jeugdbende uit de modderbuurt, ze klimt al snel hoog op in deze bende en iedereen is bang voor haar.

Dan gaan ze met school naar een eilandje, waar Kim het hele kamp terroriseert door de diesel van de boot te stelen, ze wilde zelfs iedereen betaald zetten voor wat ze haar allemaal hadden aangedaan en wilden ze vermoorden, maar dit werd door de politie verijdeld, ze bliezen de heuvel op waar Kim zich verstopte.

Verklaring van de titel.

“Het Lelietheater” slaat terug op een paar uitspraken en gebeurtenissen in het verhaal. Zo gaat Lian, de hoofdrolspeelster in het verhaal, samen met haar leraar bij de vijver achter hun gevangenkamp toespraken houden over wat zij heeft geleerd van haar docent's lessen. Lian noemt de vijver met de vele lelies daarom ook het Lelietheater, ook omdat er van alles te zien is qua kikkers en vogels. Ook is er een kans dat de titel gedeeltelijk terugslaat op de hoofdrolspeelster Lian.

Deze naam betekent namelijk in het Chinees lelie.

Motto en opdracht.

Het boek Het Lelietheater heeft geen opdracht. Wel heeft het boek meerdere motto's. Voor elk deel van het boek, ieder jaar, heeft een eigen motto. Er is ook een hoofdmotto wat voor het gehele boek geldt.

Het motto van het boek Het Lelietheater is:

De zee
Van droefenis
Strekt zich uit
Tot in het oneindige

Maar
Keer u om:
Aan uw voeten
Ligt de veilige kust.

(boeddhistische spreuk)

Dit motto heeft betrekking op het verhaal, omdat het verhaal gaat over veel droevige gebeurtenissen en pijnlijke dingen die spelen. Het motto is om niet naar het verleden te kijken, maar naar de toekomst om het dan beter te doen dan het verleden. Vooral bij Kim is dit van toepassing. Helaas is dit niet op tijd bij haar doorgedrongen.

De rest van de motto's in het boek hebben betrekking op de hoofdstukken in het boek.

Bij hoofdstuk 1 hoort: Ik weet niet
hoe Berg Lu eruitziet
Ik zit er middenin.

(Su Shi, anno 1084)

Lian zit samen met haar moeder in het kamp van de eerste kasters. Lian kan zich een ander leven niet meer voorstellen en het enige wat ze nog kent is de omgeving van de gevangenkamp.

Bij hoofdstuk 2 hoort: In de hemel als één biyi-vogel
elk één vleugel en één oog
eenzelfde ritme en eenzelfde doel
Twee lianli-takken hier op aarde
ontspoten aan één wortel

(Bai Juyi, anno 807)

In dit hoofdstuk leren Lian en Kim elkaar kennen, waardoor een hechte vriendschap ontstaat die gedoemd is te mislukken.

Bij hoofdstuk 3 hoort: Als ze zich omdraait en glimlacht
springen de dahlia's uit hun knop

Waar ze ruisend voorbijgaat,
schieten de leliën hoog op

(Du Mu, negende eeuw)

Kim bloeide helemaal op. Ze kreeg hulp bij het huiswerk waardoor ze hogere cijfers haalde, ze was tijdens stage de beste van allemaal en probeerde er ook nog goed uit te zien. Zelfs de leerlingen en de docenten begonnen eindelijk de echte Kim te zien. Alleen toen de acceptatie nog.

Bij hoofdstuk 4 hoort: Zelfs een kaars
draagt een vurig hart

en druppelt rode parels
voordat het afscheid u omhelst

(Du Mu, negende eeuw)

Kim slaat in het laatste hoofdstuk helemaal door en sluit zich aan bij een straatbende en wilt zich wreken op iedereen die haar ooit iets heeft misdaan. Om ervoor te zorgen dat dit niet zou gebeuren wordt Kim omgebracht.

Genre van het boek.

Het verhaal heeft een politiek genre. Dit is omdat het over de tijd tijdens het bewind van Mao Zedong gaat. Er komen veel politieke onderwerpen in het verhaal voor.

Ook zit er beetje een psychologisch genre in het verhaal. Je maakte de hele ontwikkeling van Lian en Kim mee en je ziet hoe Kim en Lian met de kritieken van anderen omgaan en hun reacties hierop.

Het verhaal is ook deels autobiografisch geschreven. Lulu Wang heeft zelf de puberteit doorgemaakt in China en zij is, volgens critici, te vergelijken met het karakter Lian. Ook heeft Wang zelf vitiligo, wat nooit is overgegaan, in tegenstelling tot Lian.

Personagebeschrijving.

Er zijn twee echte hoofdpersonages en een paar belangrijke bijrollen. De hoofdpersonen zijn Lian en Kim. Redelijk grote rollen zijn voor de moeder van Lian, Yunxiang, de zus van Kim, Jiening, en als decor Mao Zedong en zijn bewind.

Lian Shui: Zij is de dochter van een arts en een docent aan de universiteit, dat haar een eerste kaster maakt. Zij staat dus zeer hoog in aanzien. Lian heeft een smal

gezicht en is zeer mager, doordat er slecht aan voedsel is te komen. Ze heeft zwart haar en kuiltjes in haar wangen. Ze krijgt in het opvanghuis vitiligo, een huidaandoening die na een jaar van gezeur overgaat. Deze ziekte zorgde ervoor dat Lian onder de witte vlekken kwam te zitten en dus zeer onaantrekkelijk werd bevonden. Door deze ziekte mag ze bij haar moeder gaan wonen in het kamp waar ze goed te eten krijgt en uitgroeit naar een prachtige vrouw van 14.

Lian is zorgzaam en neemt Kim onder haar hoede wanneer deze door de hele klas en zelfs de hele school wordt gepest. Lian is echt een lieverd en heeft er daarom ook heel veel moeite mee om de docenten te veroordelen, die volgens Mao verkeerd les geven en schone zijn. Ook is ze een beetje onzeker over zichzelf, vanwege haar vrouwelijke vormen die zijn ontstaan en het menstrueren, wat iets voor getrouwde vrouwen is. Ze voelde zich gelijk als een slet en dacht dat iedereen haar nakeek als ze over straat liep.

Kim: Zij is een dochter van twee ouders uit de derde kast. Dit veroordeelt haar tot geen aanzien en een leven vol met vernederingen en hard werken. Kim wordt in het eerste deel van het verhaal afgeschilderd als het lelijke eendje die stinkt en door niemand knap wordt bevonden. Ze heeft namelijk een heel grauwe groenige huid door al het harde werken en slechte voeding. Ze wordt ook wel beschreven als een kiwi. "Kim zelf was ook een probleemgeval. Ze zag er onooglijk uit. Haar gezicht leek niet op een gewone kiwi, maar eentje die per ongeluk onder iemands voeten terecht was gekomen. Het was ingevallen en geelgroen." (Blz. 157) Kim heeft de bouw van een antilope, ze heeft een lang slank (mager) lichaam en hele lange benen. Ze is dan ook heel erg jaloers op Lian die veel eerder dan zij de vrouwelijke vormen krijgt, maar door deze bouw blinkt ze uit bij atletiek. Ook haar zus is veel knapper dan Kim zelf en daardoor gaat de aandacht van haar ouders eerder uit naar Jiening dan naar Kim, wat haar depressief maakt. Haar karakter slaat van een lief meisje dat alles pikt van iedereen om naar het hoofd van een straatbende en zo erg verbittert dat ze moordneigingen begint te krijgen wat haar duur komt te staan.

Yunxiang Shui: Zij is een docent wat haar een eerste kaster maakt. Ze is een zorgzame moeder die het beste met haar kind voor heeft. Alleen als Lian niet haar mond kan houden of in haar ogen vervelend is, dan wil ze nog wel eens uithalen naar Lian, die dan dagen lang met blauwe plekken loopt. Yunxiang is dus een opvliegerig type.

Jiening: Zij is het verwende zusje van Kim die altijd haar zin krijgt. Ze is dan wel een derde kaster, volgens iedereen heeft ze het uiterlijk van een eerste kaster. Hier maakt ze dan ook grondig gebruik van en zorgt ervoor dat ze altijd de nieuwste kleding heeft en alle jongens haar aanbeden. Echt een typisch geval van een kreng.

Wanneer het verhaal zich afspeelt.

Het verhaal speelt zich af tussen 1971 en 1974, tijdens het bewind van Mao Zedong in China. Het is een roerige periode waarin de eerste kasters het zwaar te verduren krijgen, doordat de meeste hun beroep niet meer mogen en kunnen uitoefenen en mensen in strafkampen worden opgesloten.

De verteltijd en de vertelde tijd.

De verteltijd van het verhaal is 512 bladzijdes. Op 3 bladzijdes, aan het eind van het verhaal, worden de meeste termen die in het boek zijn vermeld nog een keer opgenoemd en uitgelegd. Hierdoor leer je ook gelijk iets over de Chinese cultuur. De vertelde tijd is ongeveer 4 jaar. Het boek begint weliswaar bij 1972, maar het tweede hoofdstuk begint in 1971. In 1971 begint het met de eerste scholdag van Lian en het eindigt in 1974 met een schooluitje wat Kim niet zou overleven.

Tijdsvolgorde.

Het verhaal is niet chronologisch. Het eerste hoofdstuk speelt zich af in 1972, hoofdstuk 2 in 1971. In het verhaal zelf zitten geen flashbacks, hoogstens als het in een gesprek 2 seconde ter sprake kwam.

Waar het verhaal zich afspeelt.

Het verhaal speelt zich af in China. In het eerste gedeelte van het verhaal speelt het zich af op het platte land van China, waar het gevangenkamp staat voor de eerste kasters. Bij het gevangenkamp is ook het lelietheater waar Lian zich terugtrok als ze ergens mee zat of wanneer ze wilde laten horen wat ze geleerd had van de gevangenen in het kamp, die haar les gaven in schoolvakken om ervoor te zorgen dat ze niet al te ver achter kwam te lopen met de normale middelbare school. "Hooggeacht publiek! Hier volgt mijn lezing over de geschiedenis van het oude China. Toen de Europeanen nog in de bomen klauterden, was het Chinese Keizerrijk al in volle bloei..." (Blz. 79) Lian had net les gekregen van Qin, die haar de geschiedenis van China leerde. Ze wilde dit meteen laten horen aan al de kikkers en planten die in het 'lelietheater' aanwezig waren. Verderop in het boek speelt de school van Lian en Kim een belangrijke rol. Het is een vrij oud gebouw, die helemaal wordt volgehangen met leuzen over de docenten. Ook het contrast tussen de modderbuurt, het territorium van de derde kasters, en de rijke buurt, van de eerste kasters speelt een grote rol. In de buurt van de eerste kasters is alles van steen gemaakt en hebben ze centrale verwarming. De modderbuurt van Kim bestaat uit blubber, ze hebben alleen maar een vuurtje om zich warm te houden en een weg waar enorme gaten in zitten.

De vertelsituatie.

Het verhaal is verteld uit een hij/zij-figuur. In dit geval een zij-figuur, Lian. In het verhaal wordt er gericht op de hoofdpersoon Lian en wat zij meemaakt. Maar je volgt het niet 'vanuit de ogen' van Lian. Daarom is de zijvorm gebruikt. Zo leer je toch Lian een beetje kennen, maar blijft er toch altijd de vraag wat Lian denkt op het moment.

Thema en motieven.

Het thema van het verhaal is de culturele revolutie in China die plaatsvond onder bewind van Mao Zedong. Dit is het belangrijkste thema in het verhaal, omdat deze culturele revolutie een grote uitwerking had op het leven van de bewoners van China in deze jaren. Deze revolutie zorgde ervoor dat Lian en Kim werden opgedeeld in kasten en dat hun leven eigenlijk al vastgelegd was. Het verhaal is eigenlijk om dit gegeven, de culturele revolutie, heen gebouwd.

Het verhaal heeft meerdere motieven.

- Het verschil in stand (de indeling in kasten).
- De vriendschap tussen Lian en Kim.
- De ontwikkelingen in de puberteit.

Spanningsopbouw.

De spanningsopbouw vind ik bij dit verhaal wat minder. In het begin van het verhaal weet je nog niet wat je kunt verwachten, maar als je de karakters een beetje kent, dan valt er al een beetje te raden wat er gaat gebeuren. Zoals de omslag van Kim van goed naar slecht. Ze wordt alleen maar gepest wat haar niet ten goede komt en wanneer ze na het harde werken een blouse koopt gaat het helemaal mis. "Toen Kim trots naar binnen liep, het hoofd geheven, hoorde Lian de stof ritselen."..... "Yougui, de twee tafels achter haar zat, stond op, zogenaamd om naar de wc te gaan. Onderweg raakte hij 'per ongeluk' Kims mysterieuze blouse aan. Hij stopte even, draaide zich om en voelde de stof tussen zijn vingers. Een duivelse lach deed zijn gezicht opklaren. Hij gilte bijna, het hysterische stemgeluid van Bij-ons-op-de-universiteit overtreffend: Het is een nylon regenjas!" (Blz. 453) Dit is eigenlijk het enige stuk in het boek dat niet echt te voorspellen was, de omslag was heel radicaal. De gesprekken die gevoerd werden waren ook niet echt spannend te noemen. Het hele boek vond ik eigenlijk niet zo sterk en spannend.